

[Knud Kristensen.]

er efter min Opfattelse ikke alene uretfærdigt, det er ogsaa i allerhøjeste Grad uklogt. For hvad er det for et Princip — her kommer jeg til det, jeg var inde paa før —: Understøttelses- og Almisprincippet, som ikke blot er et Slagord, men i allerhøjeste Grad en Realitet. Hvad vil det sige, at man stiller et Erhverv saaledes? Ja, det vil simpelt hen sige, at af flere, der er startet under lige Vilkaar, faar den, som er mest sparsommelig, som er mest økonomisk og dygtigst, ikke Spor bedre Vilkaar end den, som er mindre dygtig, for ikke at sige uduelig. Det er faktisk at underbyde den mere dygtige og belønne den mindre dygtige, og det turde være selvindlysende: at det at give et Erhverv saadanne Vilkaar, at den, som er mest sparsommelig, mest økonomisk og dygtigst, at han ikke bliver i mindste Maade bedre stillet end den, som mangler noget i saa Henseende, altsaa er mindre duelig, det er ødelæggende for Selvhjælpsviljen i Folket, og det turde dog til syvende og sidst være den, som hele Samfundet økonomisk hviler paa. Derfor siger jeg til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at denne Tale om et Almisse- og Understøttelsesprincip i Modsætning til et Lønningsprincip ikke er et Slagord. Det er en økonomisk Realitet dette, at hvis man gaar frem efter det første Princip, saa undergraver man Dygtigheden, Sparsommeligheden, Energiens i Befolkningen, og derfor tror jeg, at den største Fare for vort Land under det radikal-socialdemokratiske Styre, en Fare, som de styrende slet ikke har Øje for, er den Politik, de fører helt igennem, at den dygtige og den mindre dygtige skal stilles lige i økonomisk Henseende, at man skal uddele Løn efter Trangsystemet. Det er, siger jeg, ødelæggende for et Lands Erhvervsliv, og det undergraver et Folks økonomiske Fremgang.

Der faldt en Bemærkning om — jeg tror, det var baade det ærede Medlem Hr. Olufson og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der hævdede det —, at deres Forslag betød en mindre Byrde for Sparerne, for dem, der skulde betale, end Venstres Forslag, men en større Hjælp for dem, der skulde have Hjælpen, og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen anførte en Beregning derfor. Beregningen kan man nu helt se bort fra, for den forudsætter en fysisk Umulighed. Naar man lægger Byrden paa en lille Del af Befolkningen, kan den ikke blive mindre for denne Del af Befolkningen og samtidig Resultatet blive større end det, man vilde opnaa gennem det For-

slag, Venstre har stillet. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gik ud fra — vistnok fejlagtigt, men han gik ud fra det —, at det Beløb, der vilde komme ud af det, var det samme, og saa sagde han, at det vilde blive en mindre Byrde for Sparerne; naar de skulde betale det alene, end naar de kun skulde betale en Del deraf, sammen med den øvrige Del af Befolkningen. Den Beregning giver jeg ikke meget for; den har den sunde Fornuft imod sig, og naar man staar over for et Regnestykke og den sunde Fornuft, vælger jeg nu alligevel den sunde Fornuft; jeg tror, det som Regel er den, der har Ret.

En anden Fejl ved den Ordning, som Regeringspartierne foreslaar, er efter min Opfattelse, at Ordningen i meget høj Grad vil vanskeliggøre at naa det Formaal, vi ogsaa skulde naa, nemlig at de mindre duelige Folk gik ud af Erhvervet og nye kom til. Dette forhindres efter min Opfattelse ved denne Ordning. Den nye, der kommer til, er ikke stillet paa lige Vilkaar med den, der er der, heller ikke med den mindre duelige. Denne har 1,3 pCt. i Forspring, og derfor vil den uduelige eller mindre dygtige Landbruger staa sig meget bedre i Konkurrencen om Ejendommene efter Regeringens Forslag end efter vort Forslag. Det vil være meget vanskeligt for den duelige unge, som skal til; man erkender, at der ikke kan svares den fulde Rente, men *han* skal svare den, medens den gamle Ejer kan blive siddende og svare indtil 2,7 pCt. af den Gæld, han har.

Endelig forstaar jeg ikke det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Betragtning, at Kreditorerne efter vort Forslag vil faa mindre. Absolut ikke! Kreditorerne vil ved en almindelig Hævning af Priserne have Betingelser for at faa en større Del af deres Tilgodehavende, end de kan faa efter Regeringens Forslag. Det er da ganske klart, at der vil indtræde nogen Prisstigning paa Ejendommene. Jeg mener ikke, at de i Regeringspartierne har Ret, som siger, at det vil blive fuldt den Stigning, som svarer til Forbedringen, men det er dog klart, at den Ejendom, Kreditorerne har Pant i, vil være mere værd, naar de Produkter, der sælges fra den, bliver mere værd. Det kan dog ikke omtvistes, og derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kan fremsætte den Betragtning, at det Forslag, som man har stillet, vil være gunstigst for Kreditorerne, for dem, som staar yderst ude og ikke saa godt kan faa deres Penge.

Men Regeringspartiernes Ordførere har baade i Betænkningen og ogsaa her i Salen